

om, at mit sidste Ord blev ikke sagt, saa at Ingen vidste, hvad jeg vilde gaa til, saa kunne de dog ikke paa denne Slutning beregne, hvad mit Forslag vilde koste. Er det rigtigt, at mit sidste Ord ikke er blevet sagt, og det er rigtigt, saa kunne de Herrer jo dog ikke paa et ikke sagt Ord gjøre Beregning om, hvad Noget vilde koste. De Herrer maa jo nemlig vide, at selve disse Strøforslag, disse foreløbige Forslag i Hærundervalget vare omgjærkede af et saadant Forbehold, at vi først ved en indgaaende Forhandling i Fællesudvalget vilde være komne til at se, hvad vor Stilling vilde have kostet, og altsaa de Herrer, som stadig glæde sig over, at mit sidste Ord ikke var blevet sagt, maa ikke paa et ikke sagt Ord gjøre Beregning hverken om den ene eller den anden Slags Millioner. Dette maa være logisk for Enhver. Men naar de Herrer imidlertid nogenstunde have troet, at deres 573 faste Embeds- og Bestillingsmand og deres 600 Heste, som det løb op til i de 3 Døgn, ikke skulde andrage mere, end hvad der kunde spares ved 100 Mand i nogle Vintertmaaneder og 100 Mand Militærarbejdere og et Par hundrede Tusind til, er det et Vidnesbyrd om, hvor overfladisk man har regnet. — Det ærede Medlem spurgte mig dernæst om, hvorfor jeg ikke fremsatte denne specielle Beregning ifjor. Men den har jeg fremsat paa det Sted, hvor den skulde fremsættes. Vrede Herrer maa være overbeviste om, at jeg har overveiet mine Forslag med fornøden Kritik, jeg har efterset den Prismaaler, der gaves overfor disse Forslag, og foretaget de fornødne Overveielser, men her er — jeg bruger et Billede — den Forskjel, at de Herrer have gjort Beregninger efter Tegninger og Overslag til en Bygning og have efterset de Prisenheder, der ere brugte, men de glemte, at disse Prisenheder i mange Tilfælde ligge 13 Aar tilbage i Tiden. Nu kan man gjøre Et af To. Man kan sige: Dette Hus skal bygges, men det bør opføres i en mindre Stil, vi maa indrette det mere dansk borgerlig for derved at spare saa meget, som Prisenhederne blive overstredne ved Opførelsen, saa har man gjort de fornødne Beregninger. Og det er ogsaa det, de ærede Herrer tidligere, ti Aar i Forveien, havde gjort. Men nu, da de i deres tre Døgn skulde forandre det, blev Borgestuen kun lille eller saa godt som borte, hvorefter de fine Sale bleve staaende, og der kom mange af dem, idet der jo skulde være Plads til de mange Officerer, der med de forøgede Afdelinger vilde kræves baade her og der. Med dette maatte de ærede Medlemmer jo sige sig selv, kunde der Intet blive at spare, og vilde der med de forhøiede Priser Intet være at dække Udgifterne med. Det er deres Feil og ikke min, at de ikke kritisk have undersøgt deres Beregninger. Men fordi de ikke have gjort dette, kunne de ikke forlange, at vi skulle tygge Drøv paa deres

gamle uholdbare Beregninger fra ifjor. Jeg har ikke forlangt Noget i saa Henseende, det, jeg har været med til at forlange af den høitærede Minister, er Forslag, der have Sigte paa de nuværende Forhandlinger; de ærede Herrer have derimod spurgt Ministeren om Noget, som ingen Værdi har. De have spurgt om, hvorledes dens Beregninger ifjor svare til andre Beregninger, som ogsaa ere døde og magtesløse i de lavede Overslag, som nu staa, og de spørge ikke: Hvad kræves der efter de nuværende Prisenheder. Det spørge de ærede Medlemmer ikke om, men det spørge vi om. Jeg veed ikke, om dette er tydeligt nok for det ærede Medlem? Naar det ærede Medlem — jeg vil tage et andet Exempel — positivt fortæller f. Ex., at den nye Ordning efter Hærtillæget kun vil koste saa og saa meget — og det har det ærede Medlem positivt sagt — men vi saa komme og sige: Det er en ren Feil, det vil koste saa og saa meget mere, saa siger det ærede Medlem: Men vi have beregnet efter vore Papirer, og derefter vil det koste saa og saa meget. Det er nu godt nok, Theaterbygningen vilde ogsaa koste efter Papirene saa og saa meget, men hvad var Virkeligheden? Hvad var det, den kom til at koste? Det er det, det gjælder om. Dernæst yttrede det ærede Medlem en lille Bemærkning. Han sagde, at han vilde stoppe en Ytring af mig ligesom for hans Ven for Holbæk Amts 3die Valgkreds (Lauber) angaaende Fæstningsartilleriet. Jeg blev noget forbauet ved, at det ærede Medlem vilde blande sig ind i dette, thi jeg troede i Virkeligheden, at det kun var hans Bemærkning, for hvem dette ikke stod klart. Jeg havde ikke troet, at det ærede Medlem selv, et knapt Aar efter, at Hærtillæget var kommet, ikke vidste Bæstet om sit Fæstningsartilleri. Ogsaa i dette Stykke — thi der er mange andre — har det forstet det ærede Medlem meget paa Overveielse, og har han ikke faaet Alt med i den strenge Tid i de tre Dage — Dag og Nat, sagde det ærede Medlem jo, at de havde arbejdet, og det maa jo ganske vist have været meget anstrengende — der var saa meget, han maatte overlade til sin Kollega fra Helsingør (Thomsen), der var bedre inde i Forholdene. Naar, det forstaaer jeg godt, men bagefter forekommer det mig, at det ærede Medlem maa have sat sig ind i saabant Noget. Nu maa jeg sige, at det ærede Medlem har Ret i, at der er 6 Liniekompagnier Fæstningsartilleri med 540 Mand efter den gamle Hærløvs og ogsaa efter det ærede Medlems Hærløvs; der er ingen Forandring heri. Men det ærede Medlem foreslaar 1 Metaniker, 6 Premierlieutenanter og 24 Sergenter til, og det ærede Medlem foreslaar en forøget Tjenestetid med fortsat Tjeneste osv. Fra de nuværende 150 Mand i 12 Maaneder forøger det ærede Medlem det til 250 Mand i 10 Maanedes med Gjenindkaldelse, saa at det ærede Medlem